

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri
duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus
rece[n]s illustrati**

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Quinq[ua]gesimusquint[us] ar. de regula [et] de declarationib[us]
fratru[m] mino[rum]. [et] q[uod] no[n] p[ro]p[ri]e h[ab]ere p[ro]p[ri]u[m] etia[m]
in co[m]muni sicut alij religiosi. Q[uod] clerici ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

ad domū cuiusdam vidue cum filijs suis: quū pullarēt
ostium: cucurrit filia nuda ad ostium. mater vero: quā
didariciuerat ad opus: et dabant filie vestimentū et nū-
mos: et noluit accipere: dicens venisse matrē suā: et dixisse
sibi. Cōfide Alia: quā voluit deus: et inuenio opus quō facio
hodie vnde habeamus victum nostrum. Et quū venisset
mater ei: rogabat eam vt acciperet aliqd: et noluit dicēs.
Ego habeo nutritō: et deum meū: et vos vultis eū tollere
a me? Illi autē cognoscentes fidem eius glōrificauerunt
deū. Illa etiam duo proxima exempla posuit supra in §. et
quo sponsa in ar. li. v. emerunt. cū. d. seq. Serapion sūdo-
nius dedit cuidā perenti amictum suū: et alteri frigidē
tunicā. et sic remansit nudus. et interrogante quodā abba-
te. Quis te spoliavit: tenens euāgelij librum et ostendēs ei
respondit. ille. Matth. xij. ibi. Vade et vende. Quum
pauperes venissent ad quādam ciuitatē. p. agape eleemo-
sina cōmuni. c. ij. d. c. i. domiētibus alijs erat quidam ha-
bēs tantūmodo matram. i. stōream de iuncis vel palmis
cuius medietatē sibi substernebat: et medietate cooperie-
batur: erat em̄ tunc ibi frigus validū. Et quē exisset quis-
dā frater ad vīnandū: audiuit submurmurātē illum et
gemenētē de frigore: et consolabatur seipsum dicens. Hās
nas tibi ago dñe. quanti em̄ sunt modo diuites in cultor-
dā: qui etiā in ferro sedent: aut pedes habēt in ligno con-
strictos: quicq; vīnam suā libere nō faciunt. ego autē velut
imperator: sum et tendens pedes meos: et vbi volo ambul-
lo. Quod verbū audiens ille frater narravit alijs: et edis-
ficati sunt. Quidā frater de macria moiensis. c. solidos
dereliquit. Dacarius Pambo Iudocus et ceteri senio-
res patres sancto loquēte in eis spiritu: decreuerūt infor-
dendos esse cum dño suo: dicentes. Pecunia tua tecū sit
in perditionē. Act. viij. q. i. qui studet. c. eos. c. petrus. Et
quo tantus terror: per totū Egiptum cūctos monachos
inuēnit: vt vñū solidū dimisisset grande apud eos sic cris-
men. Idē fecit beatus Hieg. de Iusto monacho q̄ in mor-
te tres aurcos reliquit: quos secum sepeliri fecit beatus
Hieg. vt narrat in lib. dialogor. et est de sta. mona. cum ad
monasteriū. Narrat etiā in. iij. lib. dialogor. de Isaac de
Bria: qui dicebat. Monachus q̄ in terra possessionem
querit: monachus nō est. sic q̄ppe meruebar paupertatis
sue securitatē perdere: sicut diuites auari solēt perituras
diuitias custodire. Quā religio appropiatā religionē
profrēres propriū in speciali aut peculiū habere non pos-
sunt: primitiua ecclesia credentiū ortum traxit: et deinde
ad vniuersali ecclesia instituti est. ad hoc. q. i. c. dilectissis
mis. c. quia tua. r. c. scimus. r. c. duo. c. nolo. c. non dicatis.
r. ij. q. i. ananias. r. iij. q. i. c. r. q. ij. abbates. liij. di. abbati.
et de of. or. quanto. de testa. q. ingredientibus. de regu. ex
parte. de sta. mo. c. ij. r. c. sup. quodā. r. c. cū ad monasteriū.
f. r. r. §. si. vbi de hoc de accusa. et pte. r. c. olim. Et q; prop-
riū habere nō possunt in speciali: ideo nec cōtractus face-
re possunt ad veros dños pertinētēs suo noie: sicut vedes
re. emere. donare. permutare. locare. conducere. testari.
transigere. vel pacisci. alienare sine licētia aliqd recipere.
vt pte. c. abbati. d. de hoc. et de reb. ec. alie. nulli. C. de epif.
r. cleri. aut ingressi. r. ij. q. vlti. q. ingredientibus. r. pte. c. no
lo. r. c. nō dicatis. Adde hic qd̄ scripsi de istis contractib.
f. in. §. offendit. r. et quia vt sepe. in ar. l. xvj.

Articulus. lv.

Deo omnis reli-

gio potest habere propriū in cōmuni. vt
pte. c. dilectissimis. r. c. quia tua. cū. h. Ex-
cepta regula et statu fratrum minorum:
qui nō possunt habere propriū: etiam in
fratres cōmuni. vnde in eorū regula cōtinetur. Fratres nihil sibi
nihil has appropriet: nec domū. nec locum. nec aliquā rem. r. c. Fra-
bent pro tres dicit nō frater. q. tota illa cōmunitas: nō frater spe-
cialis. q. de hoc nō erat dubiū: sicut nec de alijs religiosis
qui nō habent propriū in speciali. sicut superius est proba-

Fratres
minores
cōmuni.
nihil has
appropriet:
nec domū.
nec locum.
nec aliquā
rem. r. c. Fra-
bent pro
tres dicit
nō frater.
q. tota illa
cōmunitas:
nō frater
specialis.
q. de hoc
nō erat
dubiū: sicut
nec de alijs
religiosis
qui nō
habent
propriū
in speciali.
sicut
superius
est proba-

tum. prime in §. pte. in fi. Quā autē talem statū elegerit be-
tus Franciscus crucis christi signaculo insignit: et ab ec-
clesia multipliciter approbatus: pater pmo per Hieg. r.
qui fuit tēpore beati Francisci sibi familiaris: et in coden-
do ac regulā confirmando sibi specialiter adstrit. vt ipse
testatur in declaratione regulē: in qua sic determinat
cens. Preterea quū in ipsa regula cōtinetur: expresse qd̄
fratres nihil sibi appropriet: nec domū. nec locum. nec ali-
quā rem: ac ipsi processu tēpōis cōtaminari tunc autē
nis paupertatē: presertim quū iam dixerint aliqui prop-
tatem mobiliū pertinere ad totū ordinem in cōmuni: no-
bis fuit humiliter supplicatū vt in hoc animarū dignose-
remur prouidere periculis et torius ordinis puritati. Dis-
cimus itaq; qd̄ nec in cōmuni nec in speciali debet proprie-
tatem habere: sed vtiq; lib. r. libro: um et eorū mobiliū
que licet habere: ordo vsū habere et fratres: fm̄ qd̄ gene-
ralis minister vel punciāles ministri disponēdum duxer-
runt. his vrantur saluo locorū et domorū dominio illā ad
quos noscūt pertinere. hec Hieg. monus. qui in eadem de-
claratione dicit se ex familiaritate speciali quā habuit cū
beato Francisco nosse eius intentionē. Fr̄ Innocentius
quartus et Alexander quartus: vt dñs Jo. papa. r. r. r. r. r.
in sua cōstructione. quia quorūdam. in suis declarationib.
bus sic definitur. Dicimus insuper qd̄ quū in ipsa regula
cōtinetur expresse qd̄ fratres nihil sibi appropriet: no-
mū. nec locū. nec aliquā rem: qd̄ nec in cōmuni nec in spe-
ciali debet proprieatē habere. sed locorū et domorū ac
vrentiū lib. r. um et eorū que licet habere: ordo vsū habere
beat et fratres: fm̄ qd̄ generalis minister et punciāles mi-
nistri ordinandū duxerint his vrantur. Fr̄ Nicolaus ter-
tius in sua declaratione que ponitur est de ver. sig. exp. s.
verū. lib. vi. sic definit dicens. Verū condēns fuit ei prop-
fessionis que spote deuouit christū pauperem in tanta pau-
peritate sectari: omniū abdicare dominiū: rerum sibi cō-
cessarū necessario vsu esse contentā. nec per hoc qd̄ prop-
tatem vsus: rerū cuiuscūq; dominiū a se abdicasset: de-
tur: simpliciter sui omnis rei renūtiasse cōiunctur. Et infra
nihilominus dicit sic ad hec. Quū fratres nihil sibi in spe-
ciali acquirere vel eorū ordinis possint: etiā in cōmuni. Item
Clemēs quintus in sua declaratione in Hiemenē collio-
edita: r. inter de mentinas posita. extui de paradiso. et de
ver. sig. sic dicit. Proinde quū vir sanctus paupertatis p-
misse in regula modū exprimitēs dixit in eadē. fr̄ r. a. ni-
hil sibi appropriet: nec domū. nec locū. nec aliquā rē. sed
tā qd̄ aduene et peregrini in hoc seculo. in paupertate hu-
militate dño famulantes. vadant pio elemosina con-
denter. sicq; declarati per nonnullos precessores nostros
Romanos pōtiffices. hanc exproprietationē intelligi debet
re tā in speciali qd̄ in cōmuni. ppter quod et rerū omnium
cōcessarū et oblatarū et donatarū fratribus. quas et qua-
rū vsūm fratri scilz ordini vel ipsi fratribus licet habere:
proprietatē et dominiū in se et Romanā ecclesiam recep-
runt: dimisso ipsi fratribus et in eis tātūmodo vsu facti sim-
plici. Ecclesia etiā declarauit in decre. pte. extij. §. Porro
istū fuisse statū christi viā perfectionis tradētis et suorum
apostolorū. Idē est etiā illa altissima paupertas de qua
beatus Franciscus loquitur in regula. Nihil em̄ tam p-
priū veri et euāgelici pauperis: qd̄ nihil propriū nec singula-
tim nec cōiter possidere. et huic porro sicut dicit Ambrosi-
sus. de. est. r. ij. q. i. cui portio. et habēs talis viciū et veltitū
ad suū vsūm his cōtēntus est nuda cruce nudus sequens.
r. ij. q. i. clericus. r. c. duo. r. q. ij. glia. r. q. ij. epe. C. B. Ap-
em̄ post apostolatū et precepto eis dato a dño de nō habē-
do es in sonis et argenti et aurū. et vt cederet qd̄ apud illos
erāt vbi predicabāt: propriū nō habuerunt. vt probat pte.
c. dilectissimis. r. no. r. ij. q. i. vidētes. r. r. vj. q. i. ex. auth. ostar-
te. r. r. vj. q. i. ij. §. Notandum in glōf. tiro et eugenio. Et sup
illo hbo. Accepit eā discipul⁹ in suā. Jo. r. r. dicit magister
in historia scho. sup. verbo suā. quā suā habēs matrē. vel
in suā vel in cōmuniōne rerū suarū. nō nihil creditur ha-

fuisse propriū. sed quā esset beata virgo cū Aplos: iste spe
 ciale curā ei⁹ habebat. hucusq; hystoria sc̄ho. quā ipsa ma
 ter christi nihil etiā penit⁹ haberet: sicut ait L. d. vi. f. xvii.
 q. ii. c. m. Itē super illud Act. iij. Argentū ⁊ aurum nō est
 michi magister in hystoria sc̄ho. sic ait. Non erat suū qd̄ res
 ferriat in vltus pauperū: qui reliquerat patrimonium sua
 possidētes oia ante pedes apostolorū. Si cū derici in res
 bus ecclesie vsuarius ⁊ nō pp̄ie vsufructuarijs cōparan
 tur. de hoc supra in §. vlti. hic quero. ar. xxiij. vt legit ⁊ no.
 xij. q. i. res ecclesie. ⁊. c. eps ecclesiasticarū. ⁊. c. de pecu. de
 ri. c. vlti. ⁊. c. de testa. quia nos. glos. derici. ⁊. c. de pig. c. vlti.
 in glos. vsufructus. multo potius religiosi vsu nudo vrum
 tur absq; pp̄ietate ⁊ dominio. vt no. xij. q. i. dilectissimis.
 in glos. ergo aliquis. ⁊. c. non dicatis. in glos. nūquid. quo
 vsu in veteri testamēto vrbantur sacerdotēs ⁊ leuite in
 sacrificijs ⁊ oblationibus. dñs enim specialio dominij re
 tinuit sacrificiū ⁊ oblationem rerū ecclesiasticarū. i. q. iij.
 saluator. ⁊ no. xij. q. i. expedit. ⁊. hoc tenet l. iug. ⁊. l. iij. ⁊.
 Archid. idem. Et dicitur. xvij. scribitur. Non habebūt sacer
 dotēs ⁊ leuite et qui de eadē sunt tribu partē cū reliquo
 populo: quia sacrificia dñi ⁊ oblationes eius comedūt. ⁊.
 Eccl. xlv. de sacerdotibus dicit. Sacrificia dñi edunt que
 dedit illi ⁊ semini eius. Et q̄bus pater qd̄ dominij specias
 le ⁊ pp̄ietatis sacrificiorū ⁊ oblationū fuit dñi: nō mis
 nistrorū: licet vsus esset ipsoi. Quia sacrificia inquit dñi:
 ⁊ nō sua. ⁊ oblationes inquit ei⁹ non suas comedūt. Et
 ⁊ soli mares ⁊ in sanctuario solo poterāt comedere ea: et
 nihil aliud de eis poterāt facere. vt p̄z Numeroz. xvij. c.
 ⁊. d. d. h. Et licet oia generaliter quoad generale do
 minij sint dei: q̄ dñi est terra ⁊ plenitudo ei⁹. p̄. xvij. di.
 vii. quo iure. in sacrificia ⁊ oblationes specialiter quoad
 speciale dominij ⁊ immediatū fuerunt dei: in quantum
 deus ipsa sibi specialiter retinuit ⁊ reseruauit in signum
 pp̄ij ⁊ immediatū dominij. ad hoc faciūt optime. xvi. q. i.
 quonia. ibi. In vsu trāserint monachoz. xij. q. i. q̄ abs lule
 rit. ibi. christi pecunias. ⁊. c. nulli. ibi. sancti sanctoz. glos. i.
 ad vsum sanctoz sacerdotum pertinet. ⁊. xxiij. q. vii. quod
 aut. ibi. que habebant. glos. non intelligas iure dominij. ⁊.
 sibi. sed noltra. glos. i. ad seruandum nobis data. xvi. q. vii.
 omēs decime. ibi. dñi sunt. c. de deci. tua nobis. ibi. Quas
 dñs in signū vniuersalis dominij sibi reddi p̄cepit: suas
 esse decimas ⁊ primitias affueras. c. de pben. cū fm. ibi.
 de patrimonio Jesu christi. ⁊. c. de ver. signi. causam carpen
 ti. vbi de hoc tenet Ber. ⁊. c. de elec. cū ex eo. §. p̄inde. ibi.
 de christi patrimonio sublimitas. vbi hoc tenet Jo. an. fa
 cit etiā. xvi. q. i. in canonib⁹. ⁊. c. reuertimini. ibi. q̄ fraudas
 sis me parte mea. C. Habuerūt etiā apostoli post aposto
 lati vsum cōsummā absq; pp̄ietate ⁊ dominio: quāle ha
 bent pauperes a dñis inuitati seu vocati ad suas mēsas.
 diuites em̄ inuitantes nō concedūt cōmuniter oē dñium
 propriū ⁊ immediatū quod habet alimentoz: appostoz
 quonia vt plurimū nō cōcedunt eis potestas nec domi
 nij ipsa dūtrahēdi alienandi ⁊. c. de p̄. ad: sed tantū edens
 di ⁊ bibēdi. qd̄ tamē dominij ipsi diuites immediate has
 bēt in eis: ⁊ pauperes inuitati solū vsum nudū concessum
 qui comedunt ⁊ consumūt. ⁊. de isto vsu nudo qd̄ p̄t̄ se
 parari a dñio loquitur p̄cal. c. dilectissimis. ibi. cōmunis
 vsus ⁊. Act. iij. q. i. Nec quisq; eorum aut nostrū de his q̄
 possidebat aliquid suū esse dicebat. Sicut em̄ fm Aug. i.
 de doctrina christiana. abusus est illicit⁹ vsus: ita vsus ac
 ceptus cōiter erit licitus vsus: per locū a contrario sensu:
 quo christus vsus est. Dat. v. de dilectione amici ⁊ odio
 sc̄m. l. i. i. i. c. ⁊. c. de his que s̄a p̄ela. cū in apostolica.
 vbi de hoc. Si em̄ licitus vsus nō est proptie vsus: illicit⁹
 vsus non est pp̄ie abusus. vsus aut̄ illicitus in quacūq; materia
 est pp̄ie abusus. vsus aut̄ illicitus in quacūq; materia
 est pp̄ie abusus. c. de elec. qd̄ sicut. §. i. ibi. abusus. ⁊ vsus
 licitus in quacūq; materia est pp̄ie vsus. ad qd̄ bene facit
 qd̄ legit ⁊ no. xij. q. i. duo sunt. ibi. sed nō nisi ad vsum. ⁊ in

si. glos. que incipit. phibetur. ibi. ⁊. dicit nō nisi ad vsus. i. nō
 abusus. De quadruplici specie vsus no. xxiij. q. i. nō enim.
 glos. i. Et adde hic qd̄ scripsi. i. in §. rursus ad finē. ⁊. Itē
 de separatione. in ar. lvi. Item sicut religiosi habētēs pro
 priū in cōmuni habēt vsum separatū a pp̄ietate: ⁊ poss
 sunt cōsumere bona etiā vsu cōsumptibilia: non vt pp̄ia
 sua sed vt pp̄ia cōmunitatis illi⁹ vbi sunt. vt p̄e. c. dile
 ctissimis. ⁊ vt fratres minores possunt habere vsum quē
 libet separatū a pp̄ietate: cuius pp̄ietas Romane ecc
 lesie erat olim: ⁊ nūc dantiū: p̄pter extranagantē quā fe
 cit papa Jo. xxiij. cōtra fratres minores. q̄ incipit ad con
 ditōr. ⁊. ex quo sc̄m ecclesiā non possunt habere etiā pro
 priū in cōmuni. vt p̄e. c. exijt. ⁊. c. exiui. sic ⁊ apli habuerūt
 vsum separatū a pp̄ietate que erat ecclesie primitiue. vt
 p̄e. c. dilectissimis. Sicut etiā filiusfamilias habet vsum
 separatū a pp̄ietate que est patris in peculio p̄fectorio:
 ff. de acqui. pos. l. q̄cqd. ⁊. l. i. §. Itē acquirimus. ff. de regu.
 iur. filiusfamilias. ⁊ seruus a pp̄ietate que est dñi: q̄ ves
 tis quā habet de peculio dñi est ff. de peculio. illud vestis
 mentū. ⁊ seruus nō possidet ea q̄ sunt in peculio. ff. de ac
 qui. pos. seruus. ⁊ no. de hoc. xij. q. i. non dicatis. in glos. nū
 quid. Sicut ergo paterfamilias est p̄sona cōmunis in do
 mo: et dñs est persona cōmunis in dñio. xxiij. q. iij. duo. ⁊
 filiusfamilias ⁊ seruus vtrūq; rebus eorū: sic ⁊ apostoli ⁊
 fratres minores (vt dicitur est) vtrūq; rebus ecclesie gene
 ralis. ⁊ tamen licet vtatur q̄libet ap̄s vel frater mino: re
 bus ecclesie generalis: vel alii⁹ religiosus rebus sue cōmu
 nitatis specialis: non p̄pterea in vsu rei illius pp̄ietari⁹
 est: nec in re illa quā potius detinet q̄ possidet. vt no. p̄e.
 c. dilectissimis. quia qd̄ vniuersitatis est vel cōmunitatis:
 illud non est cuiuslibet. xij. q. ij. q̄ manumittit. ⁊ no. xij. q. i.
 §. si. in glos. falsum dicit. ⁊ in textu. ibi. cū de cōmuni null⁹
 dicat hoc meū est. ⁊ ar. ad hoc op. q̄ magis dicitur meū
 qd̄ per p̄obitatem meā quesiui: q̄ quod per antecessores
 meos habui. legit ⁊ no. ff. de capri. l. si q̄s in bello. Et dicit
 lex. Eum dicimus suū vel ipsius: dño damus a cationem. ⁊
 cū dicimus in alterius locū: de dño intelligendū est. ff. de
 relig. l. ij. §. in locū. ⁊ no. de postu. p̄e. c. i. in glos. bona. Nō
 obstat. Act. xij. qd̄ dixit angelus ad Petrū. Alcia te calis
 gas tuas. ⁊ quod dixit. Circūda tibi vestimētū tuū ⁊. c.
 q̄ in scriptura sepe dicit aliqd̄ alicuius nō quoad dñum
 et p̄pp̄ietate: sed quoad officij cōmoditatis ⁊ necessita
 tis. sicut est illud. i. Reg. xx. Apparuit vacuus loc⁹ Dauid.
 qui locus nō dicebat Dauid quantū ad dominij pp̄ieta
 tis: q̄ quoad dominij erat Saulis: eo q̄ in mēsa regis
 Saulis haberet speciale locū in sedēdo sibi deputatum.
 Sic est illud Dat. xvij. de cruce saluatoris. Angariaues
 runt quēdam vt tolleret cruce eius sc̄z christi. q̄ crux non
 dicebat in speciali christi quantū ad dominij pp̄ietatis.
 sed quoad supplicij passionis ⁊ officij redēptionis. Sic
 ⁊ calige ⁊ vestimētū Petri dicebant eius ab angelo: nō
 quoad dominij pp̄ietatis: sed quoad officij necessita
 ris cōp̄o: alia seu vsum necessitatis. Itē facit p̄ ista sepa
 ratione vsus a pp̄ietate in cōsumptibilibus. Luc. xij. ibi.
 Quare nō dedisti pecuniā meā ad mensam: ego cū vsus
 ris eregissē ea: ex quo videt q̄ seruus habuit vsum p̄
 cunie: ⁊ dñs dominij: ⁊ tamē pecunia cōputatur inter ea
 que vsu cōsumūt. legit ⁊ no. c. de pig. c. lti. Item facit
 ad hoc illud Aug. in lib. de questionib⁹ euangeli: ⁊ ponit
 in glos. or. ad Rom. viij. c. Omnia vestra sunt: nō dñio sed
 vsu. sicut res dñi famuloz sunt: ⁊ dominij potestate: sed
 vtendi facultate: qua vrum eis ad victū aut ornāmētum
 aut aliud h̄mōi. hec. glos. accepta ab Aug. Itē super illud
 ad Phif. vlti. c. Distinctis mihi in vsum. glos. or. p̄ter quē
 nihil in rebns querendū est. Item Hiero. ad Neporianū
 dicit q̄ christus alieno cibo vrbat. Item Hiero. in homi
 sup euangelia parte. ij. Ad se venietibus dñs precipit vt
 renūtiemus nostris: q̄ qd̄ ad fidē agone venimus luctas
 men cōtra malignos spūs sumimus. nihil aut̄ propriū
 maligni spūs in hoc mundo possidet. nudi ergo cū nudo

luctari debemus: quia si vestitus q̄s cū nudo luctetur: cū
 tū ad terrā deicitur: q̄ habet vñ teneatur. quid em̄ sunt
 terrena oīa: nisi quaedā co:posita in dumentā: qui ergo ad
 certamen p̄perat: vestimenta abiciat: ne succumbat. hec
 B:eg. **¶** *Q*uod possit obijci de c. Delchiasis pape rñ. q. j.
 futurā. q̄ apostoli non sunt adepti p̄dia in Iudea: quia
 futurā ecclēsiā in gentibus p̄uiderūt: ergo ea habere
 poterāt. non sequit. q̄ Delchiasides intelligit q̄ apli non
 sunt adepti p̄dia p̄ ecclēsiā ipsā quā p̄uiderunt futurā
 in gētib: nō p̄o seipsis. q̄ apli p̄o seipsis nō plus sunt
 adepti p̄dia in gētib: q̄ in Iudea. sed nec illa fuit cau
 sa p̄ncipalis et vniuersalis: sed particularis et accessoria
 Quia ratio p̄ncipalis et līteralis fuit: vt folis vite neces
 sariis alimētis. s. et regumētis cōtenti. s. ad Tim. vj. rñ. q. j.
 eps. deo liberius vacarent: euāgelio expeditius instarēt
 mūdo exēplariis cōsularent: et vniuerso:ū necessitatib:
 p̄p̄rius ministrarent atq̄ p̄uiderent. que quadruplex
 ratio tāgitur in textu. Et deo liberi vacarēt / et perfecti:
 et euāgelio expeditius instarēt. ideo scribitur Act. ij. c. de
 illa multitudine. Erant autē p̄seuerantes in d̄ctrina apo
 stolorū et cōmunicatiōe fractiōis panis et orationibus.
 Et mūdo exēplariis cōsularent. ideo scribitur ibidem.
 Fiebat autē omni anime timor: et metus magnus erat in
 vniuersis. Ista triplex ratio tangit simul in fine eiusdē. c.
 vbi scribit. Quotidie quoq̄ perdurantes vniuersim in
 tēplo et frangētes panes circa domos sumebāt cibum cū
 exultatione et simplicitate cordis: collaudantes deū et ha
 bentes gratiā ad omnē plebē. Quarta ratio: vt vniuersi
 forū necessitatibus p̄optius ministrarent. tangitur Act.
 iiii. c. vbi scribit q̄ nec quisq̄ erat egēs inter eos: et q̄ vni
 cūq̄ p̄uidebatur p̄out opus erat. De fuerūt p̄ncipales
 cause quare apostoli p̄ multitudine credentium in iudea
 non fuerūt adepti p̄dia. Nō dicit ergo Delchiasides q̄
 apostoli p̄ seipsa non sunt adepti p̄dia in iudea: q̄ p̄e
 uidebāt seipso trāsturos ad gētes: sed q̄ nō sunt adepti
 p̄dia in Iudea: q̄ p̄uidebāt ecclēsiā futurā in gentib:
 Non est ergo verū salua reuerētia q̄ apostoli in Iudea li
 cite ponerūt p̄ seipsis recipere p̄dia. quia vt scribitur
 D̄art. x. Si vis perfect⁹ esse: vende et vende oia que ha
 bes: et da pauperib⁹. quod de p̄dijis inter alia necesse est
 intelligi: vt p̄ manifeste ex textu vbi scribitur de illo ius
 uene q̄ erat multas habēs possessiones. Quinta stante
 apice apostolice perfectionis: apostoli nō poterāt p̄o se
 meritis in speciali nec in cōmuni quantū ad ipsorū cōm
 munitatē p̄p̄riā p̄dia recipere nec retinere in Iudea
 nec in gētib: q̄ si vis perfect⁹ esse: vende et vende oia que
 habes: et da pauperibus. et nō retineas tibi: nec portes ad
 me: inquit: sed da pauperib⁹. et ita causa p̄cisa fuit euans
 gelisā quare apostoli nō receperunt p̄o seipsis p̄dia in
 Iudea: fuit q̄ possessio et p̄p̄rietas p̄diorū nō stabat cū
 apice aplice perfectionis. Itē apls Paulus q̄ fuit p̄nci
 paliter ad gētes missus: et nō ad Iudeos: vt ipse testatur
 ad Gal. i. scribens Timotheo. s. ad Tim. vj. ait. Habētes
 alimenta et q̄bus regamur: his contenti sumus. rñ. q. j. s.
 his ita. s. ad hec callida. rñ. q. j. eps. Hec ergo sufficientia
 apostolica et limes aplice perfectionis p̄ se et p̄o suis p̄fe
 cre secretariis fuit esse contentū victu et vestitu: que vsu
 cōsumuntur: et nihil vltra querere: q̄ habentes inquit ali
 mēta et q̄bus regamur his contenti sumus. et ita recipere
 p̄dia et ipsa tenere nō stat cū apostolica perfectione. Itē
 quū Petrus dixit in sua et oim̄ apostolorū persona. Ecce
 nos reliquimus oia. D̄art. x. si post talem relictiōē vni
 uersalē maritē rerū immobilium p̄dia habuissent: ma
 num ad aratrū posuissent p̄mo: et postmodū retro aspe
 xissent: et regno dei apti nō fuissent. Luc. ix. vñ sup̄ Ezech.
 j. c. super verbo illo Pennata aialia minime reuertuntur
 quū incedunt: B:eg. dicit. q̄ predicatorēs sancti sic a ter
 renis actibus ad spūalia trāscunt: vt ad ea que relique
 rant vltērius nullatenus reuertantur. de peni. di. ij. penna
 ta. Item q̄bus nō licuit ex sua p̄fessione passim et indiffe

reter pecuniā possidere et portare: eis nō licuit p̄dia re
 cipere et retinere. quia p̄ quocūq̄ tempore licet alicui p̄e
 dia recipere vel retinere: p̄ eodem tēpore licet eidē nullo
 to magis pecuniā aliquā recipere vel possidere. sed ap̄
 stolis non licuit p̄ seipsis tēpore predicationis pecuniā re
 cipere vel portare quicquid sit de alio tēpore. sicut p̄z Luc.
 ix. D̄art. x. ibi. Nolite possidere aurā: neq̄ argērum: neq̄
 pecuniā in zonis vestris: nō peram in via: neq̄ duas tuni
 cas: neq̄ calciamēta: neq̄ virgam. vbi D̄icro. Et enim sic
 predicat: vt p̄cū nō accipiāt: superflua est aurū et argē
 ti nummozūq̄ possessio. nā si habuissent: viderent nō cau
 sa salutis hominū: sed causa lucri predicare. Itē D̄yffo.
 ibi. Per hoc ergo p̄ceptū p̄mo qdē discipulos facit nō
 esse suspectos: sed ab omi eos liberat sollicitudinē: vt
 cationē omnē tribuant verbo dei: tērio docet eos suā vir
 tutem. hoc nēpe eis et postea dicit Luc. x. Nāquid aliqd
 defuit vobis: q̄ nisi vos sine sacculo et pera? Itē D̄icro.
 Qui autē diuitias detritauerat: que per aurū et argē
 tum et es signantur: p̄p̄modū et vite necessaria amputat: vt
 apostoli doctores vere religionis q̄ institerūt omnia dei
 p̄uidētia gubernari: seipso ostēdēt et nihil cogitare de
 crastino. D̄art. vj. Item ibi glōf. nec pecu. in 30. et d̄ico
 sunt genera necessario:ū. vñ quo emittit necessaria: q̄
 intelligit per pecuniā in zonis. Aliud ipa necessaria: q̄
 intelligitur per peram. Sequit. Neq̄ duas tunicas. D̄i
 ro. In duabus tunicis duplex mihi videtur innuere vesti
 menti. non q̄ in locis Scythie et glaciali nūe rigētib:
 vna q̄s tunica debeat esse cōtētis. sed q̄ in tunica vesti
 menti intelligamus: ne alio vestiti aliud nobis futurū
 timore referuamus. vñ et Aug. Luram p̄hibuit: quōq̄
 eorū p̄ter eam quā esset indutus: alia potandam para
 ret: sollicitus ne opus esset: quū ex potestate illā possit au
 cipere. sic etiā intelligit de calciamētis. Neq̄ calciamēta
 D̄icro. Et plato etiā p̄cepit illas duas co:positis summi
 rates esse velādas. neq̄ assuefieri debere mollitiē capitis
 et pedū. quū enim hec habuerint firmitatem: cetera robu
 stiora sunt. Sequit. Neq̄ virgam: q̄ em̄ habemus aurū
 baculi: p̄scidit cur queramus. s. q. iij. ira. Itē Remig.
 Ostendit dñs in his verbis q̄ sancti predicatorēs reno
 cari sunt ad p̄iū: i. hoīs dignitate: qui quādiu celestes pos
 sedit: t̄bē fauros: ista nō concupit. sed mox vt peccando
 illa amittit: ista desiderare cepit. Item D̄yffo. Felix est au
 tem ista cōmutatio. nā p̄o auro et argēto et binō accēpe
 runt potestatem curandi infirmos: suscitādi mōnos: et
 alia huiusmodi. vñ non a p̄ncipio dixit eis. Nō possidea
 tis aurū vel argēto. sed quādo dixerat D̄art. x. Repo
 sos mundate: demones eijcite. ex quo p̄z q̄ angelos eos
 ex hoibus vt ita dicam cōstituit: ab omni solens vite
 huius sollicitudine: vt vna sola detineantur cura: q̄ est doi
 ctrina: qua etiā eos soluit dicens D̄art. x. Neq̄ solici
 ti sitis qd̄ aut quafr loquamini. qd̄ videt valde etiā oner
 rosum et graue: hoc matine leue eis ostēdit et facile. Nihil
 enim est ita iocundū vt a cura et sollicitudine erunum esse
 et maxime quā possibile fuerit ab hac erutos in nullo mi
 noiari deo presente et p̄ omnibus nobis procuratores esse
 cō. D̄icro. Et quia quodāmodo nudos et expeditos ad
 predicanōē apostolos miserat: dura videbantur cōditio
 magistro: si seueritatem p̄cepti sequēti sentētia tēp̄ra
 uir dicens. Dignus est em̄ operarius cibo suo. D̄art. x.
 rñ. q. ij. quicūq̄. q. d. Tantū accipite quantū in victu et vesti
 tu vobis necessariū est. vñ de Ap̄la. s. ad Tim. vj. Habē
 tes victum et vestitū his cōtēti sumus. r. q. ij. episcopus.
 et alibi. Cōmunicet. Gal. vj. rñ. q. j. s. is qui carebit: aru
 ei qui carebit: ar in omnib⁹ bonis: vt quonū discipuli me
 tuunt spūalia: cōsutores faciāt eos carnalium suorum: et
 de cens. cum apostolus. rñ. q. j. s. non in auaritiā: sed in
 necessitatē. Item Aug. Non est ergo venale euāgelium
 vt p̄o tēp̄o: alibus predicetur. si em̄ sic vident: magnam
 rem illi vendit. Accipiant ergo predicatorēs sustentatio
 nem: et necessitatē: a populo: mercedē dispensatiōis a deo.

non est a populo redditur quasi merces illis q̄ sibi in cha-
ritate euangelij seruiri: sed tāq̄ stipendium datur quo vt
possint laborare pascatur. Item Dar. vi. Et precepit eis
ne quid tollerēt in via: nisi virgam tantū: nō peram neq̄
pantem: et iā in sonis es: sed calciatos sandalijs: ne in
dicerentur quibus tunicis. vbi Beda. Tanta em̄ p̄dica-
tō in deo debet esse fiducia: vt p̄sentis vite sumptus quis
nō p̄uideat: tñ hō nō sibi deesse certissimo sciat. ne dū
mens quis occupatur ad rēpōalia: minus alijs p̄uideat
eterna. Item Lhyf. Hoc etiā eis dñs precepit: vt per ha-
bitū ostenderent quantū a diuitiarū desiderio distabant.
Item Theophilus. Instituit etiam eos per hoc non esse
amatōres munerū: vt videntes eos p̄dicare pauper-
tate acquiescant: quā apostoli nihil habēt. Vero dicit
Nisi virgam tantū intelligit Aug. q̄ per potestatem a dño
acceptam que virge noie signata est: etiā que non potan-
tur nō deerunt. Vero Dar. x. c. Luc. ix. c. commemorat
dñm dixisse discipulis vt nec virgam ferrēt: intelligit idē
Aug. i. nec minimas quide res. Item Amb. de sancto Jo-
seph. c. est. xi. q. iiii. ira. h. i. b. Dñs Iesus mittens ad euāgē-
lisandū discipulos misit eos sine auro et argento sine pe-
cunia sine virga: et in centina litris et instrumenta eripes
retrahens. Quod dicit Dar. vi. c. de sandalijs intelligit
Aug. Iohes: vt pes neq̄ tectus sit desuper: nec nudus ad
terram. nec occultetur euāgelij: nec terrenis cōmodis in-
nitatur. Item Lhyf. Dar. x. c. Luc. ix. c. non calciamen-
ta neq̄ baculū portare permittit. qd̄ ostendit sanctissimū
esse. Marcus vero baculū iubet assumere: et sandalijs cal-
ciari. quod dictum est permissiue. Vero per superiora
patet q̄ nō licuit apostolis alicubi p̄dica recipere nec re-
tinere aliquo tēpore. quia quū sepe et frequenter p̄dicas-
sent: si tēpore p̄dicandi non licuit eis p̄dica retinere: et
alio tēpore licuisset: cōpōmisset eos tota die sicut mer-
catores p̄dica vendere et cōmutare. qd̄ de apostolis senti-
re est incōueniens et euāgelio contrariū: p̄ferunt quia
quum essent de ecclesia primitiua: in qua nullus habebat
p̄prietū singulariū. vt. xij. q. i. dilectissimus. et illius eccles-
ie capita p̄prietū non potuerūt dispersi per mundū vlla-
tenus possidere. vñ Aug. in homilia. c. xix. super illud Jo.
Acceptit eam discipulus in sua. Quam suā: quū reliquisset
oia: et suscepit Iohānes matrē domini in suam: qui nō p̄s-
dia. q̄ nulla p̄pria possidebat: sed officia que p̄pria dispē-
satione ecequēda curabat. Propterea religionis mendi-
cantū p̄dicatoium et mīnoū que potestatem recipiēdi
et retinēdi p̄dica se abiecerit: vt christo pauperi in pau-
perrate altissima famularētur. vt et de excol. p̄ela. nimis
iniqua. et. c. nimis p̄aua. essent nulle et vacue: si apostoli
quos imitantur in paupertate altissima: potuissent licite
p̄dica recipere et tenere. nō enim in paupertate altissima
diuili cū apostolis famularētur: si apostoli potuissent p̄-
dica recipere et tenere: que ipsi a se penitus abiecerunt.

Articulus. lvj.

Item q̄ simplex fa-

cti vsus seu actus possit separari a dño:
et participari et comunicari in rebus con-
sumptibilibus: dñio apud verū dominū
remanente: p̄t per beati Clementem in
prima epistola ad beati Jacobum de beato Petro sic di-
centē. Frequēter inter vosmetipsos cōmunem cibum ves-
trū mensamq̄ faciatis. et inquantū vnusquisq̄ p̄ualer-
etibus panes ac sales suos cum suis fratribus sumat. Et
parū post. Propter quod cōmunes facite cibos vestros
cum his qui s̄m deū fratres sunt. vt per hec tēpōalia offi-
cia pacis et charitatis fructus? gaudia eterna mereamini.
de hoc etiā Act. ii. c. Erant autē omnes perseuerantes in
doctrina apostolorū et cōmunicacione fractionis panis. et
lad. x. c. vñ. vñ. panis et vñm corpus multi sumus: nā
omnes de vno pane et de vno calice participamus. Item
q̄ apostoli oia reliquerunt quantū ad p̄prietatē nedum

in speciali sed etiā in suo cōmuni. patet in p̄c. c. xix. Dar.
Ecce nos reliquimus omnia. quoniam apostoli nō minus
perfecte oia reliquerunt: q̄ iuuenis ille cui christus dixit.
Ecce et vende omnia que habes: et da pauperibus. co. c.
Dar. habita reliquisset: si christi cōsiliū seruasset. et hoc
patet. tñ quia Petrus dixit p̄dica verba. Ecce nos reli-
quimus omnia. occasione illius iuuenis: vt patet in eo. c.
Dar. tñ quia apostoli non fuerūt minus expropriati a
mundo vniuersaliter: q̄ ille iuuenis fuisse expropriatus
ab habitis: si christi cōsiliū seruasset. Sed christi cōsiliū
illi iuueni q̄ omnia que habebat relinqueret quantū ad
abdicationem p̄prietatis et dominij: et non solum quantū
ad affectionē et curam eorū. quia mandauit sibi q̄ omnia
habita venderet et daret pauperibus. vedita autē et pau-
peribus erogata non remanent amplius quoad p̄prietatem
et dominij: quia nemo potest retinere quod vedit. s. q. i.
qui studet. ergo similiter apostoli omnia reliquerunt
quoad p̄prietatē et dominij: et non solum quantum ad
affectionē et curam eorum. Nectamen p̄prietate sequitur
q̄ apostoli omnia reliquerunt quoad vsum necessarium:
quoniam Relinquere omnia quod vsum necessarium sine
quo homo nō potest viuere: nō est perfectio: sed imper-
fectionis fatuitatis et impossibilitatis. et de verb. signi-
ficat. s. poro. lib. vi. Relinquere autē omnia quoad p̄prietatem
et dominij est perfectio. vt pr. xliij. q. i. s. i. q. i. q. i. s. q. i. q. i.
h. si quis. Item et hoc patet ex cōstantijs sequentibus:
quonia post illa verba Petri. Ecce nos et christus intus
lit. Et omnis q̄ reliquerit domū. aut agros. aut fratres.
aut vxo: em. aut sorores. propter nomen meū: centies tā-
tum accipiet: in hoc tēpore domos agros fratres et sorores:
et in futuro vitam eternā. vt patet Dar. x. vbi Theophilus.
Ecce nos reliquimus omnia. quoad p̄prietatem et dominij
erant solite de eorum cibo et vestimētis: et ministrabant
eis: similiter et patres et matres plurimas habuerunt: scz
eos qui eos diligebāt. Sed et Petrus vnā relinquens do-
mum. postmodū omnū discipulorū domos habebat. Et
quid? colligitur euidenter q̄ verba Petri p̄ueniunt. Ecce
nos reliquimus omnia. quoad p̄prietatem et dominij
sunt intelligēda: quonia apostoli non minus perfecte oia
reliquerunt q̄ christus cōsequenter intulerit dicens. Et
omnis q̄ reliquerit domū fratres et sorores aut agros et c.
quod etiā patet: q̄ apostoli nō minus perfecte omnia res
liquerūt: q̄ christus eorū exemplo induceret alios ad re-
linquendū sua p̄pria. sed verba christi p̄dica intelligū-
tur quantū ad abdicationem p̄prietatis et dominij: et non
solum quantū ad affectionem et curā: quia dicere q̄ ois qui
reliquerit aut domos aut agros quantū ad affectionē et
curā. retinendo sibi p̄prietatem aut dominij. centies tā-
tum accipiet: domos scz et agros in hoc tēpore: nihil esset
penitus dominij. q̄ quoad qd̄ deberet centies tantū acci-
pere in hoc tēpore: ex quo sibi p̄prietatē et dominij retē-
neret: Aut quoad p̄prietatē aut quoad vsum. non quoad
p̄prietatē: quia illa sibi retinuerit. Non quoad vsum: q̄ si
nō reliquerūt p̄prietatē: multo minus reliquerūt vsum
necessariū. ergo verba christi et p̄ consequēs verba Petri
quoad abdicationē p̄prietatis et dominij sunt intelligen-
da: et non solum quantū ad affectionem et causam. vñ super
dicta verba Petri. Ecce nos reliquimus oia. Dar. x. c. x. c.
glos. interlinearis dicit. etiam voluntatē habēdi. et super
illa verba Luc. xliij. c. Ecce nos dimisimus oia. dicit glos.
interlinearis. etiā voluntatē habēdi. et ita s̄m vtrūq̄ glos.
authenticam non solum reliquerūt seu dimiserūt omnia
quoad p̄prietatē et dominij: sed etiam dimiserunt (quod
plus est) voluntatē habēdi que nūq̄ habuerunt nec ha-
buissent. Itē ex alijs cōstantijs hoc apparet. q̄ eo modo
do Petrus dixit Ecce nos reliquimus omnia. quo modo
per oppositū christus dixit de mūdi possessoribus. Dar.
x. c. Dar. x. c. Difficile qui pecunias habent regnū dei
introbunt. vbi Lhyf. Dixit autē dñm hoc discipulis
pauperib? existētib? et nihil possidētib?: instruens eos